

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

12 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Liliana Catan,

examinînd, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2014, declarate de avocații Cristina Iachimov, Tatiana Miliș și Angela Munteanu, în numele inculpaților

Ciobanu Veaceslav Nicolae, născut la 26 februarie 1979, originar și locuitor al s. Țărăncuța, r-nul Cantemir, cetățean al R. Moldova, anterior condamnat:

1) prin sentința Judecătorei Cantemir din 06 iunie 1997 în baza art. 102 alin. 3, 103/1 alin. 1, 120 alin. 2, 39 Cod penal (1961) la 12 ani privațiune de libertate;

2) prin sentința Judecătorei Cantemir din 25 noiembrie 1997, în baza art. 119 alin. 3, 39 Cod penal (1961) la 5 ani privațiune de libertate;

3) prin sentința Judecătorei Cahul din 31 octombrie 2005, în baza art. 186 alin.(2) lit. b),c),d), 85 Cod penal la 5 ani închisoare;

Dobrota Dumitru Dumitru, născut la 25 august 1985, originar și locuitor al s. Țărăncuța, r-nul Cantemir, cetățean al R. Moldova, anterior condamnat:

1) prin sentința Judecătorei Cahul din 28 decembrie 2009, în baza art. 191 alin. (2) lit. c), d), 90 Cod penal la 2 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 3 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții de răspundere material pe un termen de 2 ani;

în instanța de fond:

Termenul de examinare a cauzei

26 august 2011 – 15 mai 2013,

în instanța de apel:

12 iunie 2013 - 02 iulie 2014,

în instanța de recurs:

19 iulie 2014 – 12 noiembrie 2014;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 15 mai 2013, Ciobanu Veaceslav și Dobrota Dumitru au fost achitați de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, din motivul lipsei faptei infracțiunii.

Ciobanu Veaceslav a fost condamnat în baza art. 312 alin. (2), 90 Cod penal la 2 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Cazacu Constantin, dar în privința lui hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. În fapt, instanța a constatat că Dobrota D. și Ciobanu V. sunt învinuiți că la 16.02.2011, aproximativ ora 20.00, prin înțelegere prealabilă și cu Cazacu C., aflându-se pe str. Izmail, mun. Chișinău, l-au întâlnit pe Burduja Vitalie, cu care au servit băuturi alcoolice în magazinul alimentar "Florentina Aura" din str. Izmail 103, mun. Chișinău. La ieșire l-au condus în spatele magazinului și, aplicând violența fizică, i-au cauzat leziuni corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății. După, au sustras deschis de la el bunuri în sumă de 661 lei.

Ciobanu Veaceslav, la 08 iunie 2010, fiind audiat în calitate de martor în cadrul dosarului 2010021085, pornit în baza art. 151 alin. (2) lit. c), d) Cod penal în privința lui Bahnari G. și Palesica A., a fost preîntâmpinat de răspundere penală conform art. 312 Cod penal pentru declarația mincinoasă, a declarat că la 03 iunie 2010, aproximativ orele 23:00, împreună cu prietena Sărăteanu A., stînd în barul "Popas", au întâlnit un prieten pe nume Gheorghe. Din bar toți trei s-au întors acasă, unde au servit bere. În jurul orelor 01:00 - 02:00 au ieșit afară pentru a mai cumpăra bere. În fața blocului de pe str. Gh. Madan 44/2, mun. Chișinău, Bahnari G. și Palesica A. loveau o persoană necunoscută, în regiunea capului, care stătea întinsă la pămînt. El împreună cu Sărăteanu A. și prietenul Gheorghe au mers la magazin nespunînd nimic. După ce au procurat bere s-au întors și au văzut cum Bahnari G. și Palesica A. continuau să lovească fără milă persoana necunoscută, care era la pămînt. El l-a luat într-o parte pe Palesica A. și le-a explicat că nu este normal ceea ce au făcut, iar ei nu reacționau la cele spuse. Sărăteanu A. l-a izbit pe Bahnari G. Văzînd aceasta, i-a petrecut pe Bahnari G. și pe Palesica A. pînă la scara blocului în care locuiesc. La 30.09.2011 în ședința de judecată pe cauza penală de învinuirea lui Palesica A. și Bahnari G. în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, Ciobanu V. fiind preîntâmpinat de răspundere penală conform art. 312 Cod penal, pentru declarația mincinoasă, intenționat, urmărind scopul de a duce în eroare instanța de judecată, și-a schimbat declarațiile depuse la urmărirea penală, comunicînd că depozițiile date în calitate martor din data de 08.06.2010 pe cauza penală nr. 2010021085 nu le susține, deoarece nu a văzut ca Bahnari G. și Palesica A. să bată pe cineva, iar declarațiile le-a semnat fără a le citi.

Instanța a concluzionat a-i achita pe Ciobanu V. și Dobrota D. privind învinuirea în baza art. 187 alin. (2) Cod penal, din motivul lipsei faptei infracțiunii.

Totodată, a reținut că probele administrate în cadrul ședinței de judecată nu stabilesc că acțiunile inculpaților ar fi întrunit elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. b),e),f) Cod penal.

Instanța a mai statuat că sentința nu poate fi bazată pe presupuneri și inculpații urmează a fi achitați din lipsa existenței faptei infracțiunii.

La fel, instanța a reținut că vinovăția inculpatului Ciobanu V. este dovedită prin probe administrate pe caz și a calificat acțiunile lui în baza art. 312 alin. (2) Cod penal, ca prezentarea cu bună-știință a declarației mincinoase de către martor, săvârșită în cadrul judecării cauzei legate de învinuirea de săvârșirea a unei infracțiuni deosebit de grave.

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Dobrota D. să fie condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f), 85 Cod penal la 6 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de de răspundere materială pe un termen de 2 ani. Ciobanu V. - în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f), 312 alin. (2) lit. a), 84 Cod penal la 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 ani.

Apelantul a invocat că Ciobanu V. a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 312 alin. (2) *lit.a*) Cod penal, adică, prezentarea cu bună-știință a declarațiilor mincinoase de către martor în cadrul judecării cauzei penale, legate de învinuirea de săvârșire a unei infracțiuni deosebit de grave.

Instanța de fond incorect a apreciat probele administrate, nu a luat în considerație pe deplin declarațiile părții vătămate Burduja V., iar ca rezultat a dispus achitarea inculpaților în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal neîntemeiat.

Instanței i-au fost prezentate probe suficiente, pertinente și concludente, care coroborează între ele, potrivit cărora acțiunile inculpaților au fost calificate corect, conform semnelor constitutive ale componentelor de infracțiuni prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) și 312 alin. (2) lit. a) Cod penal.

La înaintarea învinuirii careva dubii nu au existat, astfel, aceștea urmează a fi condamnați pe faptul infracțiunilor incriminate, conform limitelor de pedepse stabilite de lege.

Deși instanța de fond l-a condamnat parțial pe Ciobanu V., i-a stabilit acestuia o pedeapsă prea blinda.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2014, apelul a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Dobrota Dumitru a fost condamnat în baza art.187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal la 3 ani închisoare.

Conform art. 85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, prin adăugirea pedepsei aplicate prin sentința Judecătorei Cahul din 28 decembrie 2009, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere, deducându-se durata arestului preventiv de la 10 mai 2011 până la 20 iunie 2011.

Ciobanu Veaceslav a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal la 3 ani închisoare și în baza art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal la 2 ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere, deducându-se durata arestului preventiv de la 28 aprilie 2011 pînă la 27 mai 2012.

Instanța de apel a constatat că inculpații Cazacu C., Dobrota D. și Ciobanu V., la 16 februarie 2011, aproximativ orele 20.00, prin înțelegere prealabilă, repartizând rolurile între ei, aflându-se pe str. Ismail 103, mun. Chișinău, l-au întâlnit pe Burduja V., cu care au servit băuturi alcoolice în magazinul alimentar „Florentina Aura” din str. Ismail 103, mun. Chișinău. La ieșire l-au condus în spatele magazinului și, aplicând violența fizică, i-au provocat leziuni corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății. După, au sustras deschis de la el bunuri în sumă de 661 lei.

Inculpatul Ciobanu V., la 30 septembrie 2011, fiind audiat în calitate de martor de către instanța de fond în cadrul dosarului penal în privința lui Bahnari G. și Palesica A., de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 lin. (4) Cod penal, sub jurământ și avertizare de răspundere penală conform art. 312 Cod penal, și-a modificat declarațiile incriminatoare făcute la urmărirea penală, declarând că nu văzut ca Bahnari G. și Palesica A. să bată pe cineva, declarațiile de la urmărirea penală le-a semnat fără a le citi, urmărind scopul de a duce în eroare instanța de judecată și a exonerării lui Bahnari G. și Palesica A. de la răspunderea și pedeapsa penală pentru comiterea unei infracțiuni deosebit de grave.

Instanța a reținut că Dobrota D. nu a recunoscut vina, declarînd că partea vătămată fugit lîsînd scurta, pe care a îmbrăcat-o Cazacu C. că-i era frig, verificînd ce era prin buzunare.

Ciobanu V. a declarat că nu recunoaște vina pe art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, doar art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal. Cazacu C. i-a cerut părții vătămate să scoată totul din buzunare și l-a amenințat luîndu-i telefonul, iar Dobrota D. l-a lovit cu piciorul luîndu-i scurta.

Vina inculpaților este demonstrată integral și prin probele administrate.

Astfel, inculpatul Cazacu C. a relatat în instanța de fond că între el și partea vătămată a apărut un conflict, s-au luat la bătaie, ultimul a lăsat scurta și a fugit. La urmărirea penală el a indicat că Ciobanu V. l-a impus pe Burduja V. să scoată toate lucrurile din buzunare. Erau prezenți toți trei inculpați. După ce Ciobanu V. i-a transmis lui telefonul mobil și căștile luate de la partea vătămată, a plecat spre oprire. Apoi a fost ajuns de Ciobanu și Dobrota, care ținea în mînă scurta părții vătămate. Ulterior, a transmis telefonul mobil unui taximetrist pentru serviciile acordate.

Partea vătămată a declarat în ședința instanței de fond că inculpații i-au propus să meargă după magazin ceea ce a și făcut. De frică el le-a spus că cheamă poliția. Unul din inculpați a zis că el este poliția și să scoată tot ce are în buzunare. A scos telefonul mobil și 60 lei transmițîndu-le lui Cazacu C. După, unul din inculpați i-a spus să dezbrace și scurta primind o lovitură cu piciorul. După cele întîmplute, cineva din inculpați l-a telefonat și i-au spus să schimbe declarațiile și să indice doar la două și nu la trei persoane.

Martorul Triboi V. a declarat că în seara jafului i-a văzut împreună pe inculpați cu partea vătămată și a auzit cum aceștia discutau pe un ton ridicat. După aceasta a

văzut în mîna lui Cazacu C. telefonul mobil și scurta lui Burduja V., și cum primul a transmis lui Dobrota D. scurta părții vătămate.

Martorul Sîrbu S. a declarat că el se află în relații normale cu inculpații. De la Cazacu C. a aflat că telefonul mobil „Unite 3G” a fost luat de către el, împreună cu Slavic și Dima, de la o persoană.

Sunt pertinente și procesele verbale de recunoaștere de către partea vătămată a inculpaților după fotografie, procesul verbal de recunoaștere a obiectului, raportul de expertiză medico-legală nr.862/D, procesele verbale de confruntare dintre partea vătămată și inculpați, procesul verbal de ridicare a scurtei de la Ilarionova A., din dulapul unde Dobrota D. își păstra bunurile.

Instanța a încadrat acțiunile inculpaților în baza de art.187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal ca jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei personae, săvîrșită de mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătatea persoanei și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Totodată, a calificat acțiunile inculpatului Ciobanu V. și în baza art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal, ca declarație mincinoasă, adică prezentarea cu bună știință a declarației mincinoase de către martor în cadrul judecării cauzei penale, legate de învinuirea de săvîrșire a unei infracțiuni deosebit de grave.

Instanța de apel a relevat că nu pot fi preluate argumentele din sentință precum că nici o persoană nu a indicat concret la implicarea tuturor inculpaților în comiterea jafului în privința lui Burdujan V., or ele contravin probelor nominalizate.

Faptul prezenței tuturor inculpaților la momentul deposedării de bunuri a părții vătămate, fără ca vre-unul din inculpați să intervină în scopul curmării acțiunilor de posedare, dovedesc existența circumstanței agravante a componenței de infracțiune „săvîrșită de două sau mai multe persoane”, inculpații acționând între ei cu o înțelegere prealabilă. Mai mult, însăși inculpații la etapa urmăririi penale au indicat cine și cum a acționat în privința părții vătămate, incriminându-se unul pe altul.

Deasemenea, prezența pe corpul părții vătămate a leziunilor corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății, dovedesc existența „aplicării violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei”.

La stabilirea pedepsei inculpaților, instanța a ținut cont că ei au comis o infracțiune gravă, iar Ciobanu V. și una mai puțin gravă, că Dobrota D. și Ciobanu V. au antecedente penale, că Ciobanu V. a recunoscut vina pe un capăt de învinuire, iar Cazacu C. întreține un copil minor.

5. Avocatul Cristina Iachimov a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărîrilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul Dobrota D. să fie achitat, pe motiv că *faptele nu corespund infracțiunii imputate*.

Recurentul a menționat că instanța de fond a dat o apreciere corectă tuturor faptelor.

Partea vătămată a suferit un stres din cele întîmplate și din considerentul dat, dorind să-i pedepsească pe toți, a afirmat că a fost jefuit de cei trei.

Materialele dosarului demonstrează nevinovăția inculpatului

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 Cod de procedură penală

5.1. Avocatul Tatiana Miliș la fel a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei instanței de apel în partea condamnării inculpatului Dobrota D. în baza art.187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, cu menținerea fără modificări a sentinței.

Recurentul a indicat că în instanța de apel nu au fost prezentate probe pertinente și concludente de procuror.

Dobrota D. nu a sustras careva bunuri și nu i-a aplicat părții vătămate careva lovituri, fapt stabilit în cadrul cercetării judecătorești.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

5.2.A declarat recurs ordinar și avocatul A. Munteanu, în numele inculpatului Ciobanu V., în care solicită casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței.

Recurentul a indicat că decizia este bazată pe presupuneri.

Probele invocate de instanța de apel nu se încadrează în noțiunile de probe concludente pertinente și utile și nu coroborează între ele.

Atît la urmărirea penală, cît și în cadrul examinării cauzei, vinovăția inculpatului nu și-a găsit confirmare.

Decizia instanței de apel este bazată doar pe declarațiile părții vătămate și ale martorilor. Declarațiile părții vătămate sunt neveridice, aceasta se află la evidența medicului psihiatru, fiind în imposibilitatea de a recepționa corect evenimentele din 16.02.2011.

Ciobanu V. nu a sustras bunurile, nu a aplicat lovituri și nu a cauzat vătămări corporale, nu a fost prezent la momentul deposedării părții vătămate de bunuri.

Organul de urmărire penală nu a aplicat măsuri de protecție martorului în cauza penală nr.2010021085. Aceste circumstanțe nu au fost luate în calcul și apreciate de către instanța de apel prin prisma art. 75 alin. (1) Cod penal, aplicîndu-i pedeapsa în baza art. 312 alin. 2) lit. a) Cod penal contrar prevederilor legale.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) Cod de procedură penală – instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute la art.187 alin (2) lit. b), e), f) Cod penal, i-a fost aplicată inculpatului în baza art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor respective pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rînd, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea

în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Însă, în pofida prevederilor enunțate, în recursul avocatului Iachimov Cristina nu este invocat niciun temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității hotărîrilor contestate în acest sens (*pct. 5 din decizie*).

Recursul avocatului Tatiana Miliș este fondat pe art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, care prevede mai multe temeiuri pentru recursul ordinar - că nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărîre de condamnare pentru o altă faptă decît cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blînde

Totodată, în acest recurs nu sunt indicate erorile concrete de drept și care ar fi esența circumstanțelor că nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau că instanța a pronunțat o hotărîre de condamnare pentru o altă faptă decît cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blînde, lipsînd și argumentarea ilegalității hotărîrilor atacate în aspectul vizat (*pct. 5.1 din decizie*).

La fel, se reține că recursul avocatei Angela Munteanu este bazat, inclusiv, pe temeiul din art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Dar, în respectivul recurs nu-i menționat care este esența circumstanțelor că instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, raportată la exigențele art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, omițîndu-se totalmente motivarea ilegalității deciziei contestate în acest sens, cu indicarea unor concrete erori de drept la compartimentul dat (*pct. 5.2 din decizie*).

Rezultă, că recursurile nominalizate nu întrunesc condițiile legale de conținut în partea vizată, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care ar justifica acest recurs.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii.

În al doilea rînd, conform art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 10) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiurile cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii și cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și cu privire la argumentele invocate în recursurile ordinare (*pct. 5 - 5.2 din decizie*), în care nici nu se conțin referiri la erori de drept concret definite, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărîrii instanței de apel,

inclusiv cele reproduse în pct. 4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpaților și încadrarea juridică justă a acțiunilor lor infracționale în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, cum ar fi declarațiile inculpaților, părții vătămate, martorilor Triboi V. și Sîrbu S., procesele verbale de recunoaștere a inculpaților după fotografie, procesul verbal de recunoaștere a obiectului – telefonului sustras, raportul de expertiză medico-legală nr. 862/D prin care s-a concluzionat că leziunile corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății depistate la Burduja V. fost cauzate prin acțiune traumatică în condițiile explicate de acesta, procesele verbale de confruntare dintre partea vătămată și inculpați, procesul verbal de ridicare a telefonului de la Ilarionova A., din dulapul unde Dobrota D. își păstra bunurile, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, pronunțându-se argumentat asupra tuturor circumstanțelor pe caz și motivelor din apelurile de pe rol.

La stabilirea pedepsei inculpaților, instanța a ținut cont de prevederile art. 61 și 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale.

Mai mult, potrivit argumentelor invocate la pct. 5 - 5.2 din decizie, recursurile ordinare sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei, inclusiv în latura pedepsei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei, inclusiv în latura pedepsei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea, este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu este un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursurile ordinare este lipsită de orice suport legal.

Pe lângă aceasta se atestă că conform procesului verbal al ședinței instanței de apel, în pofida principiului contradictorialității procesului penal prevăzut la art. 24 Cod de procedură penală, apărarea nu a solicitat instanței de apel audierea părții vătămate, nu a fost împotriva judecarea cauzei în lipsa ultimului, invocat cercetarea și

verificarea în genere a cărorva probe concrete în susținerea apelurilor declarate. Or, din acest act procedural rezultă că probele administrate pe caz, inclusiv cele cercetate în ședința instanței de fond, au fost verificate prin citirea lor în ședința de judecată a instanței de apel, fiind consemnate în procesul-verbal, în conformitate cu prevederile art. 414 alin. (2) și (5) Cod de procedură penală.

Totodată, asupra acestui proces verbal apărarea nu a formulat obiecții în corespundere cu prescripțiile art. 336 alin. (6) Cod de procedură penală, deci acesta este corect și obiectiv (v. 3, f.d. 217-222).

Astfel, circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că decizia atacată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că acțiunile inculpaților întrunesc elementele infracțiunii incriminate, că pedeapsa aplicată inculpaților a fost individualizată conform prevederilor legale, că recursurile ordinare sunt și vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) și 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele legale de conținut și este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursurile de pe rol nu îndeplinesc condițiile legale de conținut și sunt vădit neîntemeiate, ele urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 1) și 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocații Cristina Iachimov, Tatiana Miliș și Angela Munteanu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2014, în privința inculpaților Ciobanu Veaceslav Nicolae și Dobrota Dumitru Dumitru, pe motiv că nu îndeplinesc cerințele legale de conținut și sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 10 decembrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

12 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă,
Iurie Diaconu, Liliana Catan,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2014, declarate de avocații Cristina Iachimov, Tatiana Miliș și Angela Munteanu, în numele inculpaților

Ciobanu Veaceslav Nicolae, născut la 26 februarie 1979, originar și locuitor al s. Țărăncuța, r-nul Cantemir, cetățean al R. Moldova, anterior condamnat:

1) prin sentința Judecătoriei Cantemir din 06 iunie 1997, în baza art. 102 alin.3, 103/1 alin.1, 120 alin. 2, 39 Cod penal (1961) la 12 ani privațiune de libertate;

2) prin sentința Judecătoriei Cantemir din 25 noiembrie 1997, în baza art. 119 alin.3, 39 Cod penal (1961) la 5 ani privațiune de libertate;

3) prin sentința Judecătoriei Cahul din 31 octombrie 2005, în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d), 85 Cod penal la 5 ani închisoare;

Dobrota Dumitru Dumitru, născut la 25 august 1985, originar și locuitor al s. Țărăncuța, r-nul Cantemir, cetățean al R. Moldova, anterior condamnat:

1) prin sentința Judecătoriei Cahul din 28 decembrie 2009, în baza art. 191 alin. (2) lit. c), d), 90 Cod penal la 2 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 3 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții de răspundere material pe un termen de 2 ani.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 1) și 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocații Cristina Iachimov, Tatiana Miliș și Angela Munteanu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2014, în privința inculpaților Ciobanu Veaceslav Nicolae și Dobrota Dumitru Dumitru, pe motiv că nu îndeplinesc cerințele legale de conținut și sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 03 decembrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan